

“UKRAINIEN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Товариство “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:

UKRAINIEN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертати, с. хіба, що дописувачеві
важливо зазначити, чи бажає звороту своєї рукописи на слушній її поштом
та зауважити поштову марку на її пересилку.

РОЗПОЧАЛИ САМІ БОРОТЬБУ.

Українське населення в Східній Галичині від давніх-давніх
відзначається великою лояльністю і покійністю супроти сво-
їх клясових і національних гнобителів. Ще в часі великих ре-
волюційних потрясень в Європі 1848 року галицькі “Русини”
заслужили собі від Австрії назву “Тирольські Сходу”, і ся на-
зва слушно належала їм і в пізніших десятиліттях аж до не-
давніх років. Адже при кірці 1918 року, коли австрійська
монархія вже розпалалася, галицькі українські політики бачи-
ли в розкладаючійся австрійській групі одну надію на зре-
алізацію своїх планів, себто на утворення галицько-українсько-
го загуміння під покровом Габсбургів. Не гадуємо вже тут
про постійну робітничу політику українських послів в ав-
стрійських парламентах почавши від 1908 року.

А український селянин в Східній Галичині, навчений ав-
стрійською державною машиною і своїми патріотами, бути
покійним і лояльним супроти кожної влади, — дозволяє не-
раз польським панам і урядникам кіле тесати собі на голові і
ніколи не підніє руки на свого гнобителя. В Східній Галичині
можна було часто почути, що сільський парубок побив або
і забив на смерть другого парубка через дівчину, але майже ні-
коли не можна було почути, щоб той парубок побив або за-
бив на смерть діда або якого урядового саєтру за його
звинувачення над населенням. В такому рабському дусі ви-
ховувалося українське населення в Східній Галичині.

Не хочемо тут згадувати про те, чим інтересам служили
галицько-українські селяни і інтелігентні в військових мун-
драх будучи вже під українською владою. Се болочне питання
уже нераз обговорювалося на сторінках нашої газети і не ду-
маємо тут над ним розводитись. Скажемо лише, що коли пі-
дія ганебних вислугів ганьби галицько-української армії західно-
європейським імперіалістам, а тимсамим і шляхецькій Поль-
щі, до влади в Східній Галичині прийшли знова польські пани,
— польський діди потрафивсям один бити прилюдно на пу-
блицькій місці українського селянина, а окупаючого його товпа
селян лише мовчки сему приглядана ся. До такого степеня був
воюний рабський дух в галицько-українського селянина!

І тому з радістю треба привітати тепер вісти, які наспі-
вають зі старого краю, про боротьбу українських селян з поль-
ськими панамі в Східній Галичині. Радісно — кажемо — без
огляду на те, чи та боротьба має характер виключно клясовий,
чи і дещо національний. Бо се свідчить, що галицько-україн-
ський селянин витверезується ся вже з робітничого чаду,
яким обкаждували його патентовані патріоти через всі роки.
Бо се свідчить, що галицько-український селянин починає ро-
зуміти, що його ніхто не визволить з польсько-шляхецького
ярма, лише він самий. Бо се свідчить, що галицько-україн-
ський селянин бере справу свого визволення в свої власні руки,
не надіючися на “визволення” з рук антант, “Ліги Націй” чи
якого иншого подібного буржуазного тіла.

Вісти про підкадане дітями під мости, залізничні і бу-
динки та инше панського майна — приходять вже зі Східної
Галичини від довшого часу. Однак в останніх днях принесли
телеграми вісти, які вказують, що в Східній Галичині розгори-
ла ся на доре боротьба між українським населенням і поль-
ськими панамі. Після тих-вістей українські селяни не лише
падають фільварки та збіже польських магнатів, але навіть
і польські школи. Боротьба поширилася ся також на міста. Те-
леграми доносять, що в багатьох містах прийшло до великих за-
ворушень. В столиці краю Львові прийшло також до бороть-
би між поляками і Українцями. Згоріло там кілька держав-
них будинків і склади збіжа. Поляки знова мали знищити
кілька українських будинків. В цілій Східній Галичині зівстав
прогодошений воєний стан.

Телеграми приносять також ще одну дуже важну вістку.
Іменно Українці мали убити двох своїх земляків, які переїхали
на сторону поляків і стояли на чолі полюнофільського руху.
Телеграми не подають, хто є сі люди. Однак загально відомим
фактом є, що вони переїхали на службу до поляків Ми-
хайло Яцків і Сидір Твердохліб, редактори “Рідного Краю”.
“Діло” з 21. вересня подає за “Словом Польським”, що ті два
хруї кандидували на посади до польського союму і розпочали
уже передвиборчу агітацію на Гуцульщині. В иншій знова чи-
сил “Діло” доносило ся, що Твердохліб розпонує по містах се-
лян, щоб передігнали їх на свою сторону. Чи се власне Ми-
хайло Яцків і Сидір Твердохліб впади жертвою гніву украї-
нського населення в Східній Галичині, покищо певно сказати не
можна. В кождім разі, если убито двох Українців, що були на
службі у поляків, то більше як певно, що зістали убиті Яцків
і Твердохліб.

Вісти про події в Східній Галичині дуже скупи і неповні.
Після них не можна наперед судити, чим сі події закінчать ся.
Однак одне можна певно сказати. Яка-б не була тяжка бо-
ротьба українських селян і робітників в Східній Галичині за їх
визволення з соціальної і національної неволі, то вона є правиль-
ним кроком і єдиним виходом з положення. В сій боротьбі
українські робітники і фермери в Канаді є духом зі своїми бра-
тами в старім краю.

ПРО ЩО КОЖДИЙ ТОВАРИШ І КОЖДА ТОВАРИШКА ПОВИННІ ПАМ'ЯТАТИ?

Що місяць листопад є місяцем української робітничої пре-
си в Канаді.

Що в місяці листопад кождому товаришеви і кождій то-
варишці треба поправити всіх сил в користь “Українських
Робітничих Вістей” і “Голосу Праці”.

Що в місяці листопад передплата на “Укр. Роб. Вісти”
і “Голос Праці” вноситься разом лише \$5.00.

Тож до праці, Товариші і Товаришки, в місяці листопад
в користь української робітничої преси в Канаді!

ОБМАН САМОВИЗНАЧЕННЯ.

(Кореспонденція до “Укр. Роб. Вістей”)

Коли хочемо сідити за яс-
кравим приміром, як антант
надувала сей клич для сво-
їх імперіалістичних цілей, та
як націоналізм обдурив свій
власний народ, то треба лише
розібрати розвізання палестин-
ського питання через “Лігу На-
цій”. Головно воно може ау-
чити і Українців і Галичан, ко-
трим ніким непрошеной опіку-
їм від ряду років просять ми-
лості “Ліги Націй”.

По довгих торгах признала
“Ліга Націй” Англій мандат
для Палестини. Згоду Амери-
канців, котрі спротивились
сему, осягнуло значним на-
фовним концесіям в Мезо-
потамії і Палестині. І-папа
дав-вже тепер свою згоду на
се. Лише питання “святих міс-
цевостей” не полагождено.

Треба підчеркнути, що в ан-
глійському проекті мандатно-
го договору уміщено деклара-
цію Балфюра, в якій м. и. чи-
таємо: “не зробить ся нічого,
що могло-б зменшити горо-
жанські і релігійні права неєв-
рейських громад. Мандатний
договір узнає сьоністичну ор-
ганізацію репрезентантом єв-
рейського народу і признає її
право переняти публицькі ро-
боти і використати природні
скарби краю.

Святи місцевості мабуть під-
лягнуть міжнародній кон-
тролі. Урядовими мовами є
англійська, арабська і єврей-
ська. Шо сьоністична органі-
зація єврейської буржуазії,
в якій робітники не заступле-
ні і якій єврейські робіт-
ники відмовляють право
промовляти в імені єврейсько-
го народу, се загально відомо.
Шо пани і проєкти сьоністич-
ної організації мають за мету
експлуатувати єврейського
робітника для “своеї рідної”
буржуазії теж звісно. І якраз
виражає ся се в мандатнім
договорі. Не єврейська бур-
жуазія не сміє діяти зківсвих
власних в свою кишеню. Вона
мусить більшу часть віддати
англійській буржуазії, котра
“здобула” кровю своїх робіт-
ників для них Палестину. А
може за се малий відсоток
держати для себе. Так то єв-
рейський робітник мусить пра-
цювати для свого рідного і ан-
глійського буржуа.

Англія вже від початку ХХ.
століття задумала використати
сьоністичний рух для своїх ко-
лоніальних імперіалістичних
цілей. Єще в 1901 р. Англія
предложила сьоністам проект
колонізації Уганди в Африці
єврейським населенням. Не-
відраді відносини сеї країни ви-
никли у сьоністів велику о-
позицію проти прийняття сього
проекту. Його відкинуто. Так
то сьонізм не вирік ся до по-
чатку імперіалістичної війни
своєю колонізаційним планів
для Палестини. Палестина до-
кінця війни була відстаючою
країною. Сьоністична колоні-
зація задля переню, котрі ста-
ли ті турецький уряд була не-
значна. Всього жило там
700.000 душ, між ними 90.000
євреїв, отже около 12%. В 43
рідних колоніях рідних єврей-
ських організації працю-
вало 12.000 європейських
емігрантів, голвно з Росії. В
поділній Палестина не гра-
жаладної ролі. Англія опанувала
туди Єгипет, вона тримала
Суєз-твердо в своїх руках,
проекта Англії в Мезопотамії
доперва дозрівали. Зараз Ан-
глій потрібна військова база
для оборони Суєзького кана-
лу, ним більше, що Єгипет по-
води усується ся з рук Англії.
Крім сього Палестина має те-
пер і велике значення для тор-
говлі з Близьким Сходом. І-
тому то Англія зараз до зня-
ття Єрусалиму в 1917 р. всю
зробила до потрібного було
для постійної окупації краю.

Своім цихидичним стаючи-
шем до сьонізму Англія хотїла
здобути голвно симпатїї єв-
рейської буржуазії в Росії і
Америкі, котра репрезентува-
ла банковий капітал. За при-
міром Англії поступила теж
Німеччина і Австрія. І вони
ставились прихильно до сьоні-
зму. В війні побідила Ан-
глія, в Версалю і Сан Ремо во-
на отримала палестинський
мандат.

Комісарем для Палестини
Англія назначила англійсько-
го Сієра Герберта Самуеля,
визначного англійського полі-
тика. Під його управою капі-
талізм розвиває всі економічні
сили країни. Перехід від
примітивного господарства до
капіталістичного відбувається
ся скорим темпом. Сьоністи ста-
рають ся здобувати культурні
і економічні позиції в краю,
старують ся з “єврейштите” Па-
лестину. Вони звертають го-
ловну увагу на єврейську імі-
грацію. Пролетарська револю-
ція в Р.С.Ф.С.Р., що знишила
єврейські паразитські класи,
антисемітизм в Польщі і Ру-
мунії сприяє їх замірам. Від
лютого 1919 р. до марта 1922
р. прибуло до Палестини
24.000 євреїв. Рівнож закупи-
ла сьоністична організація вели-
кі земельні комплекси, для
рідничої господарки.

Очевидно Араби, автохтони
Палестини, які творять біль-
шість в краю, огічені зро-
стом єврейських заїдів. Вони
не вважають на “історичні”
права євреїв в Палестині, які
вони вважають своїм краєм.
Крім сього арабські ефеendi,
арабські аграрії, отже боять
ся утрати своїх дотеперішних
впливів на користь промисло-
вого капіталу, котрий на віні
представляють євреї. Вони не
хочуть допустити до сього,
щоб Палестина стала єврей-
ським краєм. І тому то антаго-
нізм єврейсько-арабський до-
водить до оружних виступів
Арабів на євреїв, до єврей-
ських погромів, котрих-жерт-
вою падає єврейська мо-
лодь, що по стороні Англій-
ців билаєх проти Турків в на-
ді добитись своеї вітчизни.
Дарма, англійський імпері-
алізм не може нехтувати авто-
хтонів сего краю, на иже жа-
дане Англійці кидати в-тор-
му тому саму молюдь, що здо-
була Палестину для англій-
ського капіталу.

Так то дїсне жите виявило
єврейським емігрантам їх ро-
лю, яку ім визначив англій-
ський капітал, тобто ролю
раба англійського капіталу. З
другої знова стороні можда,
ся, ілюзіями ополочена мо-
лодь переконатись, що не мо-
жна збудувати своеї націо-
нальної вітчизни в країні, де
желе понад 80% населення ин-
шої народности. Часи, де мен-
шість можа поневолюти біль-
шість краю, минули.

Так то сьонізм бачить не-
можливність утворення націо-
нальної вітчизни. Єврейсько-
му людови ся колонізація Пале-
стини не дає нічого хосенно-
го, користи з сього мати не
виключно англійський капітал,
котрий з поту єврейського ро-
бітника витискаєме прибу-
ток. От до чога служить “са-
мовизначення” — народів в капі-
талістичному світі.

Р. Василенко.

Берлін, вересень 1922.

ЗВІЛЬНЕНИ З ПАЗУРІВ.

Раднаркомом У.С.Р.Р. одер-
жано таку заяву:

“Група бувших старшин та
козаків армії Петлюри дякує
за звільнене з пазурів буржу-
азії, котра їх визискувала,
взагалі, і польських помі-
щиків та рідних провокаторів
авантюризмів, зокрема. Широ-
каєм ся в тій шкоді, що ми
несвідомо зробили справи ре-
волюції, ми-врончисто даємо
одбіянку віддати наші сили” та
всю енергію на виправлене сво-
їх помилок. Памятаючи, що
Раднарком України дає нам
змогу повернути ся до рідно-
го краю, де ми будемо вільни-
ми громадянами та зуміємо
взяти ся до продукційної ро-
боти, ми широко витаємо сю е-
дину закону владу, дякуємо
за відлучене наших грїхів”.

Уповноважені транспорту 59,
що виїхали з табору Штшала-
во (дадї підписи).

До села Торчина, луцького
повіту, приїхав з табору ін-
тернованих старшина армії Пе-
тлюри Томашів. Щоби дістати
посаду сільського писаря, він
приняв католицизм і тепер
грає роллю польського патріо-
та.

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА В ЧЕХОСЛОВАЧчині.

(Лист з Чехословаччини.)

Вже на весні вуглеві барони
в чеській републиці домагали
ся, щоби стягнути до мінімуму
робітництво його заробітну
платню, на що гірники відпо-
віди страйком, котрий програ-
ди з причини угодової політи-
ки соціял-патріотів. По сім
страйку вибух новий страйк
металівців, котрий був трохи
сильнішим відблеском робіт-
ничої солідарности. Прага, ся
чорноробоча Прага, на знак
протесту проти фидкаданя з ро-
ботів металівців і зниження їх-
ньої платні проголосила 19.
мая генеральний страйк. Се
була одна з найбільше-могу-
чих тихих протестарських ма-
ніфестацій, в котрій брали у-
часть всі політичні напрямки.
Се був початок одного протес-
тарського фронту проти гнєту
та панювання великого міжа-
народного капіталу. Побіч комуні-
стів ішли чеські соціялісти і
соціял-демократи.

Комуністична партія вида-
ла клич — все для інтересу
працюючої класи. Один про-
летарський фронт без розділу
політичних переконань та пар-
тійних принадлежностей. Кому-
ністична партія поставила лю-
дунг, що інтереси протестар-
ської класи кладе над інтерес
партії! (Се було ще підчас Ге-
нуйської конференції.)

Однак соціял-патріоти боя-
ли ся, що в сей спосіб стра-
тять робітничу армію (соціял-де-
мократи тої армії вже не мають,
дїшли ся всюди вже без ар-
мії, без рядовиків) з під свого
впливу, старали ся не допустити
до консолідації робочого
протестаріяту. Вони почали за-
взяти лайки, очернювати і т. п.
проти комуністичної партії, як
ка поставила клич одного
фронту, фронту революційно-
го, клич боротьби за максі-
мальні здобутки революції, за
8-годинний робочий день та за
поліпшене екзистенції робіт-
ничої. Комуністична партія
кинула клич боротьби проти
викидування тисяч робіт-
ників з фабрик і заводів, проти
зниження заробітної платні,
проти диктатури капіталістів
та великих банків.

А як доказ пропанганди ко-
муністична партія устроїла ці-
лий ряд рефератів та зібрав
по цілій країні з темою “Один
протестарський фронт”.

В Берліні не вдало ся деле-
гатам ІІІ. Інтернаціоналу створити
один протестарський фронт,
як твердий непохитний
мур проти пробуждуючої ся
капіталістичної реакції, яка в
цілій Європі піднімала уха та
дїшала свої рани і пробувала
знова завести крований ти-
талець. Комуністична партія при-
гадавала всім соціялістичним
партіям, щоби звернули увагу
на зближення ся з небезпекою,
себто капіталістичну реакцію,
котра розпочинає на оснь нову
боротьбу проти робітництва,
однак соціял-демократи та
чеські народні соціялісти, за-
мість підняти таку боротьбу
робітничих мас проти нападу
капіталістів, підняли боротьбу
проти Совітської Росії та ко-
муністів взагалі. Комуністична
партія в Чехії поставила собі
за завдане досягти понад го-
лову провідників обох соція-
лістичних партій великих роз-
мірів робітничих проявів, до-
магань та робітничої консолі-
дації. “Робітники, всі без рї-
дані політичних переконань,
йдіть до одної боевої лави за
ваш насущний хліб, за жите
впавшої з голоду умираючої сі-
мї, за 8-годинний робочий
день” і т. п.

А тим часом, як збільшало
ся безробіття, як з дня на день
штучно підганяло ся в гору
курс чеської корони на міжа-
родній грошевій біржі і коли
чеська корона піднесла ся о
100% над свою давнішу вар-
тість, тоді капіталісти з дня на
день замикали свої фабрики, а
тисячі робітників опиняли ся
на улиці — так число безро-
бітних дїшло в такій малій
державі до 600.000 і навіть
більше. На тім же не кінець.
Капіталісти не тільки замика-
ють свої текстильні заводи та
инші промислові фабрики і
майстерні, але в тих, що се
робітники могли працювати
хоч 3 дні на тиждень, вони по-

чали зривати о 50% заробі-
тної платні, а дальше грозити
замкненем фабрик. В сей
спосіб тисячі людей позбавле-
но праці, а робітничі сімі тим
часом нїдють сухітничим жи-
тем.

Если продукти, такі як збі-
же впади на 60% своеї тамто-
горічної вартості (хліб, мука
та инше ні), то наприклад
инші вироби, як текстильні, не
лише не впади в ціні, але ще
піднесли ся. Все можа би впа-
сти на вартості, однак чеська
влада наложила велике цдо на
довіз та охоронне цдо і богато
ріжних податків, одним сло-
вом чеська капіталістична дер-
жава сама удержує на неко-
уристів своєї робітничої класи
сей рівень господарських
протівностей, бо має з того
великі додаткові та инші зис-
ки.

Кови валюти в Німеччині і
Австрії вже була не лише низь-
ка, але майже скрахована, а з
того повсталала велика госпо-
дарська криза, так тут знова в
Чехії, через штучне підвищу-
ване валюти, повстає криза, як
тра же не робітничу класу, без
огляду на рїжничі партії чи по-
літичні переконання, до заги-
белі.

В такий спосіб побачило ро-
бітництво, що если не створити
оного боевого фронту, то є
пропанним. Зрозуміли се
дуже чеські народні соціялісти,
котрі поставили 18 точок,
між котрими найважливіші є ті,
що домагують ся отворення
гранци для довозу і вивозу,
знесення цда на довіз харчевих
продуктів, допомоги безробіт-
ним, зниження ціні і т. п. Кому-
ністична партія проголосила,
що сі 18 точок є не достатньо-
чими, але вона в інтересі пер-
цїти сїх мінімальних 18 то-
чок чеських соціялістів буде
старати ся всіма силами під-
перти їх і поставити ще ради-
кальніший услів капіталістам
та капіталістичній державі.

Як доказ солідарности ро-
бітничої класи, відбуло ся не-
давно дуже могутне протес-
тарське віче і демонстрація в
Берліні, відтак в Празі, Кладно та
всюди по цілій Чехії за почи-
ном комуністичної партії (ко-
тра має найбільше членів з ро-
бітництва), чеських народних
соціялістів та чеських і німе-
цьких еседеків.

Правительственні соціялісти
(народ. соц.) та еседекі, які сї-
дять при державній кермі в т.
вз. коалїції, не могли би диви-
ти ся на сю величезну проле-
тарську струю, яка домагаєт
ся ліпшої екзистенції та творити
один боевий фронт ра-
зом з революційним протес-
тарським, есед-б не бачили, що
тратять ґрунт під ногами. То-
му вони беруть ся о переведе-
не деяких зі своїх точок і в
парламенті. Влада видала
щось в роді комічного закляку
до народу в цілі попірання до-
рїжні.

З дня на день відбувають ся
всюди по найменших закутках
Чехії-протестарські віча про-
ти дорїжні, безробіття та за
один протестарський фронт,
місце сего, що чеські прави-
тельственні соціялістичні пар-
тії криво та недовірно див-
лять ся на комуністичну пар-
тію, яка провадить робітниц-
тво до боротьби.

Економічні условини, серед
яких приходиться ся жити про-
летаріятові, се його найкра-
ший учитель, а разом і ре-
волюціонізатор, який же не про-
таріят в одній залізній лаві до
боротьби за істование!..

Хай же один протестарсь-
кий фронт!

О. С.
Прага, 11. вересня 1922.

Перша міжнародна позичка допомоги голодним.

В Берліні за ініціативою
Міжнародного Робітничого Ко-
мітету. Допомоги Голодуючим
утворено “Торговельно-проми-
словє акціонерне товариство
міжнародної допомоги Радросі”,
яке-сіма днями випускає
першу міжнародну позичку в
1 мільон доларів. Запис на об-
лігації проходить з великим
захопленем.

НА ШЛЯХУ ДО РЕВОЛЮЦІЇ.

Щоденні звістки з Польщі
свідчать про те, що “Жєч По-
сполїта” остаточно вже “до-
варюєт ся у казані” поміщиць-
ко-офіцйрської диктатури. Да-
дї вже сям шляхом йти нікуди.
Дадї вже єдиний вихід — Ре-
волюція!

По всій країні іде широка
хвиля робітничих страйків та
селянських повстань. У Горіш-
ному Шаєску відбувають ся
криваві події: проти робіт-
ників, що обстоюють свої права,
пошлано військо, ідуть бої,
богато вбитих та поранених,
заведено польові суди, ідуть
арешти, — та ніщо не втамує
революційної боротьби.

У Пюльську 26 та 27 серпня,
голодний натовп бідної люд-
ности протестував проти до-
рожничих та спекуляцій хлібо-
торговців. Знову бійки з полі-
цією..

У Східній Галичині, окупо-
ваній поляками, українське се-
лянство веде невпинну герої-
ську боротьбу з панами.

Панські маєтки палають!
Зід професіональної спілки
сільсько-господарських робіт-
ників постановив вимагати від
уряду негайних заходів до по-
ліпшення умов роботи і платні.
Як що уряд не зробить сього
до 24 вересня, буде проголо-
шено загальний страйк батра-
ків.

Польський уряд всіма ми-
сцями силкуєт ся спровоку-
вати війну з Радянськими Ре-
публиками, гадаючи, що се
відтягне увагу польського тру-
доятного народу від внутрішних
справ.

Знову іде Пясеудский зі сво-
їми міністрами та генералами
до Румунії!

Та дарма! Не шляхтї воюва-
ти зараз проти нас! А як би то
й сталося, то се лише прискорить
революцію у Польщі і кі-
нець панованню шляхти.

Не власть ся також урядові
польському полагати поль-
сько-українські відносини у
Галичині шляхом автономії.

Прави польської партії і чути
не хочуть про якусь там авто-
номію. Ліви теж проти, бо вва-
жають її “надто кучною”!

Польські газети гадають,
що проект автономії провалить
ся у соймаї при першому
читаню.

Шо-ж, тим краще! Хоч і зов-
сім не читайте, панове!

Залиштї крутно — не дурити
людям голови!

Революція іде і її не усунеш,
шляхто, ані “автономіями”, ані
штиками! L.

Скільки збрано на Україні загально-громадського податку і куди він пішов.

Київський “Більшовик” з 7.
вересня повідомляє, що всьо-
го загально-громадського по-